

Sygn. akt III RC 77/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Łobzie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Andrzej Rydzkowski

Protokolant: Beata Reimer

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2016 roku w Łobzie

sprawy z powództwa: małoletniego D. K. reprezentowanego przez matkę P. Ż.

przeciwko R. K.

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego R. K. alimenty na rzecz małoletniego D. K., urodzonego (...) w kwocie po 550 zł /pięćset pięćdziesiąt / złotych miesięcznie poczynając od 01 lipca 2016r. płatne z góry do dnia 15- tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki P. Ż.

II. Oddała powództwo w pozostałej części.

III. Znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu.

IV. Nadaje wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności

SSR Andrzej Rydzkowski

Sygn. akt III RC 77/16

UZASADNIENIE

Reprezentująca małoletniego powoda D. K. jego matka P. Ż., domagała się zasądzenia od pozwanego R. K. na rzecz powoda alimentów w kwocie po 700,00 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu P. Ż. wskazała, iż pozwany, będący ojcem małoletniego powoda nie przyczynia się w odpowiednim zakresie do jego utrzymania.

Pozwany na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2016 roku uznał powództwo do kwoty po 400,00 złotych miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni D. K. urodzony w dniu 19 września 2015 roku, jest synem pozwanego R. K. i P. Ż..

(Dowód: odpis aktu urodzenia, k. 3 akt sprawy).

W dacie orzekania małoletni powód miał 10 miesięcy. Był zdrowy fizycznie. Odżywiał się stosownie do wieku. Używał pieluch jednorazowych, które kosztowały jego matkę około 200,00 złotych miesięcznie. Zamieszkiwał wraz z matką

w wynajmowanym mieszkaniu Utrzymanie mieszkania kosztowało matkę powoda około 800,00 złotych miesięcznie. Matka powoda spłacała kredyt po 140,00 złotych miesięcznie, korzystała z pomocy opieki społecznej w postaci zasiłków rodzinnych oraz świadczeń rodzicielskich, otrzymywała nadto 500,00 złotych na dziecko z programu rodzina 500+. Pracowała w firmie (...) w Ł. zarabiając 1.248,30 złotych netto miesięcznie. Małoletni nie miał własnego majątku. W związku z pracą korzystała z pomocy niani, która kosztowała ją 600,00 złotych miesięcznie. Posiadała pojazd osobowy marki O.. Ojciec P. Ż. nie pracował, matka zarabiała około 1750,00 złotych miesięcznie.

(dowód: - zeznania P. Ż., k. 25-26 akt sprawy;

- zeznania J. Ż., k. 61-62 akt sprawy;

- wyciąg bankowy, k. 16-21, 46-55 akt sprawy;

- pismo (...) w Ł., k. 12 akt sprawy;

- zaświadczenie, k. 24 akt sprawy;

- płyta , k. 33 akt sprawy;

- umowa, k. 57-60 akt sprawy;

- pismo, k. 22-23, 32 akt sprawy;

- paragony, k. 13-14 akt sprawy).

Pozwany R. K. w dacie orzekania miał 30 lat, nie miał zawodu wyuczonego. Był zdrowy fizycznie. Nie miał oprócz powoda innych dzieci na utrzymaniu. Był bezrobotny bez dochodów. Pracował dorywczo. Uprzednio pracował za granicą wykonując prace ogólnobudowlane, zarabiał około 1000,00 EUR miesięcznie. Ponościł też koszty utrzymania za granicą. OD czasu rozstania z matką powoda przekazał 300,00 złotych. Utrzymywał kontakt z synem, którego zabierał do siebie. Kupował dziecku zabawki oraz odzież. Zamieszkiwał z rodzicami. Utrzymanie mieszkania kosztowało jego rodziców około 1.000,00 złotych miesięcznie. Nie korzystał z pomocy opieki społecznej. Nie posiadał zadłużenia ani majątku.

(dowód: - zeznania R. K., k. 26 akt sprawy;

- wyciąg bankowy, k. 35 akt sprawy;

- zaświadczenie, k. 56 akt sprawy;

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133. § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Art. 133 odnosi się zarówno do dzieci pochodzących z małżeństwa, jak i pozamałżeńskich. W każdym z tych wypadków obowiązek alimentacyjny rodziców powstaje z chwilą urodzenia się dziecka.

Wskazany przepis określa ogólnie istnienie obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka, jeżeli nie jest ono w stanie utrzymać się samodzielnie, a dochody z majątku dziecka nie wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania, lub dziecko jest wprawdzie w stanie utrzymać się samodzielnie, ale znajduje się w niedostatku. W tym drugim wypadku dziecko pozostaje w takiej samej sytuacji wobec obowiązanych do alimentacji rodziców, jak każdy krewny uprawniony do alimentacji. Dopiero pozostawanie w niedostatku może uzasadniać wystąpienie z roszczeniem alimentacyjnym.

Przepis nie normuje wyczerpująco obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka. Formułuje jedynie przesłanki ogólne ich odpowiedzialności, co sprowadza potrzebę odpowiedniego stosowania innych przepisów działu III kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Ma tu zwłaszcza zastosowanie art. 135, określający w § 1 wzajemną zależność świadczeń alimentacyjnych od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, w § 2 zaś tę postać obowiązku alimentacyjnego, która wyraża się osobistymi staraniami rodziców o utrzymanie lub wychowanie dziecka.

Oboje rodzice oraz dziecko są krewnymi w tym samym, pierwszym stopniu pokrewieństwa. Obowiązek alimentacyjny każdego z rodziców wobec dziecka będzie zatem kształtowany zgodnie z regułą z § 2 art. 129 według ich możliwości zarobkowych i majątkowych.

Odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż małoletnia powódka znajduje się w fazie intensywnego rozwoju zarówno psychicznego i fizycznego. Wiąże się to z nakładami finansowymi niezbędnymi do utrzymania dziecka na prawidłowym poziomie rozwoju, takimi jak odpowiednia dieta, środki higieniczne i kosmetyczne oraz zabawki, leczenie i zainteresowania dziecka.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 grudnia 1987 r., przyjął, iż przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Dlatego też Sąd określił kwotę potrzebną na utrzymanie małoletniego powoda na tym etapie rozwoju na kwotę około 950,00 złotych miesięcznie.

Wskazać należy, iż obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka wyraża się nie tylko świadczeniami o charakterze materialnym lecz również osobistymi staraniami o jego utrzymanie i wychowanie. Zaspokajanie materialnych potrzeb dziecka nie zwalnia żadnego z rodziców od udziału w staraniach o jego rozwój i wychowanie. Doniosłość osobistych starań o utrzymanie lub wychowanie dziecka sprawia, że wypełnienie obowiązku alimentacyjnego przez jedno z rodziców wobec dziecka może się ograniczyć tylko do tych starań. W wielu sytuacjach życiowych jest to zresztą jedyna możliwa forma zadośćuczynienia obowiązkowi. W tej części matka powoda spełnia swój obowiązek alimentacyjny.

Niewątpliwym jest, iż od chwili urodzenia się dziecka, zarówno z małżeństwa, jak i pozamałżeńskiego, rodzice obowiązani są zapewnić mu utrzymanie na takiej samej stopie, na jakiej sami żyją. Stanowisko Sądu Najwyższego w tej mierze, zapoczątkowane jeszcze pod rządami kodeksu rodzinnego z 1950 r. (por. orz. SN z dnia 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz. 74), potwierdził Sąd Najwyższy w tezie IV uchwały z dnia 16 grudnia 1987 r., przyjmując, że przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody.

Możliwości zarobkowe pozwanego nie są wysokie. Pozwany nie posiada zawodu wyuczonego, obecnie pracuje jedynie dorywczo, nie posiada majątku. Stara się utrzymywać kontakt z dzieckiem oraz uczestniczy w pewnym stopniu finansowym w jego utrzymaniu. Pozwany pracował jednak za granicą osiągając określone dochody, pomimo braku wykształcenia posiada zatem możliwości zarobkowe wystarczające do uiszczania alimentów, w związku z czym Sąd obciążył powoda w części większej niż połowa ustalonych kosztów miesięcznego utrzymania dziecka. Matka pozwanego posiada stałe dochody, wykazuje dodatnie salda obrotów konta bankowego, otrzymuje również znaczną pomoc Państwa z tytułu utrzymania dziecka, co również nie może pozostać bez wpływu na wysokość ustalonych alimentów.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w aktualnej sytuacji możliwości zarobkowe R. K., pozwalają na uiszczanie alimentów w kwocie po 550,00 złotych miesięcznie od dnia 1 lipca 2016 roku mając na uwadze, iż orzekając o alimentach Sąd bierze za podstawę rozstrzygnięcia potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego według stanu istniejącego w dacie orzekania oraz zebrania materiału dowodowego (art. 316 § 1 k.p.c.).

Żądanie zasądzenia alimentów w kwocie po 700,00 złotych miesięcznie na rzecz powódki Sąd uznał w tym stanie rzeczy za zawyżone, co skutkuje oddaleniem powództwa w punkcie II w pozostałej części.

Z uwagi na wynik sprawy zgodnie z art. 100 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu.

Nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności było obligatoryjne w oparciu o przepis art. 333 § 1 k.p.c.

SSR Andrzej Rydzkowski